
TEXTE ADOPTATE

P9_TA(2021)0337

Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual pe 2019

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2021 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pe 2019 (2020/2246(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul Comisiei din 3 septembrie 2020 intitulat „Al 31-lea raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – 2019” (COM(2020)0363) și documentele de lucru însoțitoare ale serviciilor Comisiei (SWD(2020)0156, SWD(2020)0157, SWD(2020)0158, SWD(2020)0159 și SWD(2020)0160),
- având în vedere raportul OLAF pe 2019 și raportul de activitate pe 2019 al Comitetului său de supraveghere,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi Europene referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2019, însoțit de răspunsurile instituțiilor¹,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului² (Regulamentul OLAF),
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2223 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea

---

¹ JO C 377, 9.11.2020, p. 13.

² JO L 248, 18.9.2013, p. 1.

investigațiilor Oficiului European de Luptă Antifraudă¹,

- având în vedere Hotărârea Tribunalului (Camera întâi) din 26 iunie 2019, *Vialto Consulting Kft./Comisia*, T-617/17²,
- având în vedere Hotărârea Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iunie 2019, *Dalli/Comisia*, T-399/17³, și Hotărârea Curții (Camera întâi) din 25 februarie 2021, *Dalli/Comisia*, C-615/19 P,
- având în vedere Hotărârea Tribunalului din 13 mai 2020, *Agmin Italy SpA/Comisia*, T-290/18⁴,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii⁵,
- având în vedere Raportul special nr. 01/2019 al Curții de Conturi Europene din 10 ianuarie 2019 intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE: este necesar să se acționeze”,
- având în vedere Raportul special nr. 06/2019 al Curții de Conturi Europene din 16 mai 2019 intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile în domeniul politicii de coeziune a UE: autoritățile de management trebuie să consolideze detectarea, reacția și coordonarea”,
- având în vedere publicația Curții de Conturi Europene din 9 octombrie 2018 intitulată „2017: Auditul bugetului UE – pe scurt: Prezentarea rapoartelor anuale pe 2017 ale Curții de Conturi Europene”,
- având în vedere raportul de expertiză din 10 septembrie 2020 elaborat pentru Comisie, intitulat „Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2020 Final Report” (Studiu și rapoarte privind deficitul de încasare a TVA-ului în statele membre ale UE-28: raportul final pentru 2020),
- având în vedere Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal („Directiva PIF”)⁶,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO)⁷,
- având în vedere Decizia (UE) 2019/1798 a Parlamentului European și a Consiliului din

---

¹ JO L 437, 28.12.2020, p. 49.

² JO C 295, 2.9.2019, p. 24.

³ JO C 255, 29.7.2019, p. 31.

⁴ JO C 215, 29.6.2020, p. 29.

⁵ JO L 305, 26.11.2019, p. 17.

⁶ JO L 198, 28.7.2017, p. 29.

⁷ JO L 283, 31.10.2017, p. 1.

23 octombrie 2019 de numire a procurorului-șef european al Parchetului European¹,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 decembrie 2020 privind examinarea Uniunii Europene prevăzută de mecanismul de examinare a punerii în aplicare al Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) (COM(2020)0793),
  - având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la rolul denunțătorilor în protecția intereselor financiare ale UE²,
  - având în vedere Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom³,
  - având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii⁴,
  - având în vedere comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2019 intitulată „Strategia antifraudă a Comisiei: acțiuni intensificate pentru protecția bugetului UE” (COM(2019)0196),
  - având în vedere implementarea în continuare a programului Hercule III,
  - având în vedere Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014⁵,
  - având în vedere comunicarea Comisiei din 14 aprilie 2021 referitoare la Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025 (COM(2021)0170),
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A9-0209/2021),
- A. întrucât *de jure* statele membre și Comisia au o responsabilitate comună și trebuie să colaboreze îndeaproape pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii și a combate fraudă și corupția; întrucât *de facto* autoritățile din statele membre au gestionat aproximativ 74 % din cheltuielile UE și au colectat resursele proprii tradiționale (RPT) ale Uniunii în bugetul Uniunii pentru 2019;
- B. întrucât deși ar trebui să își îndeplinească responsabilitățile de supraveghere, control și audit din cadrul gestiunii partajate, Comisia este doar capabilă să monitorizeze aproximativ 10 % din totalul cheltuielilor;
- C. întrucât articolul 310 alineatul (6) din TFUE prevede că „Uniunea și statele membre, în

---

¹ JO L 274, 28.10.2019, p. 1.

² JO C 252, 18.7.2018, p. 56.

³ JO L 424, 15.12.2020, p. 1.

⁴ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1.

⁵ JO L 172, 17.5.2021, p. 110.

conformitate cu articolul 325, combat frauda și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii”; întrucât articolul 325 alineatul (2) din TFUE prevede că „pentru a combate fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, statele membre adoptă aceleași măsuri pe care le adoptă pentru a combate fraudă care aduce atingere propriilor lor interese financiare”; întrucât articolul 325 alineatul (3) din TFUE prevede că „statele membre își coordonează acțiunea urmărind să apere interesele financiare ale Uniunii împotriva fraudei” și că în acest scop „organizează, împreună cu Comisia, o cooperare strânsă și constantă între autoritățile competente”; întrucât, în temeiul articolului 325 alineatul (4) din TFUE, Curtea de Conturi Europeană trebuie să fie consultată cu privire la orice măsuri adoptate de legiuitor în domeniul prevenirii și combaterii fraudei care afectează interesele financiare ale UE;

- D. întrucât, potrivit articolului 83 din TFUE, corupția este o infracțiune de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră;
- E. întrucât diversitatea sistemelor juridice și administrative ale statelor membre trebuie abordată adecvat pentru a putea crea sisteme administrative și de raportare mai unificate în UE și pentru a preveni neregulile și a combate fraudă și corupția în mod eficace;
- F. întrucât TVA-ul este o sursă de venit importantă pentru bugetele naționale, iar resursele proprii bazate pe TVA au constituit 11,97 % din veniturile bugetare totale ale UE în 2019;
- G. întrucât cazurile sistematice, instituționalizate și la nivel înalt de corupție și încercările deliberate de slăbire a sistemului de control și echilibru și a independenței instituțiilor responsabile cu monitorizarea și controlul finanțelor din anumite state membre aduc prejudicii grave intereselor financiare ale Uniunii, reprezentând totodată o amenințare la adresa democrației, a drepturilor fundamentale și a statului de drept; reamintește impactul negativ al corupției asupra încrederii cetățenilor UE în instituții;
- H. întrucât, potrivit Curții de Conturi Europene, informațiile de care dispune Comisia cu privire la amploarea, natura și cauzele fraudei sunt insuficiente și nu toate fraudele potențiale sunt raportate în Sistemul de gestionare a neregulilor;
- I. întrucât corupția afectează toate statele membre în măsuri diferite și nu numai că reprezintă o povară pentru economia UE, ci și subminează democrația și statul de drept în întreaga Europă,

Considerații generale

1. salută cel de al 31-lea raport anual al Comisiei privind protejarea intereselor financiare ale UE și combaterea fraudei (Raportul PIF), care subliniază realizările din 2019 legate de consolidarea cadrului instituțional privind combaterea fraudei și a neregulilor la nivelul UE, și anume faptul că, până la sfârșitul anului, 18 state membre au transpus în legislația națională măsurile prevăzute în Directiva PIF, patru alte state membre făcând acest lucru până în iunie 2020; invită toate celelalte state membre să ia toate măsurile necesare și să asigure transpunerea integrală și corectă a directivei în cel mai scurt timp posibil; invită Comisia să monitorizeze cu atenție procesul de transpunere în toate statele membre, precum și să își folosească prerogativele pentru a iniția proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în cazurile în care statele membre nu respectă

procesul de transpunere;

2. regretă că, la 3 decembrie 2020, Comisia a trebuit să trimită Irlandei și României avize motivate pentru netranspunerea Directivei PIF în legislația națională; observă că România a transpus Directiva PIF în dreptul intern la 15 decembrie 2020;
3. subliniază că respectarea statului de drept este o condiție prealabilă a unei bune gestiuni financiare, care include alocarea și gestionarea în mod eficient și eficace a fondurilor UE, precum și combaterea corupției și a gestionării defectuoase; salută, în acest sens, adoptarea Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2092 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii;
4. salută faptul că Comisia și-a început imediat activitatea privind o metodologie clară și analiza potențialelor cazuri; constată că Comisia a declarat clar în repetate rânduri că își va îndeplini rolul de „gardian al tratatelor” și că va aplica Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 de la data intrării sale în vigoare fără întârzieri nejustificate, astfel încât să nu se piardă niciun caz în timpul lucrărilor de pregătire necesare din prima jumătate a anului 2021; reamintește că Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 se aplică tuturor angajamentelor și plăților începând cu 1 ianuarie 2021, oferind totodată garanții pentru beneficiarii și destinatarii finali;

Neregulile de natură frauduloasă și nefrauduloasă detectate

5. constată că numărul total de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă raportate în 2019 s-a ridicat la 11 726 de cazuri în total (cu 2 % mai puține cazuri decât în 2018) și a implicat o valoare de aproximativ 1,6 miliarde EUR – o scădere de 34 % față de 2018; constată, în acest sens, că datele privind numărul de cazuri și valoarea aferentă fiecărui an sunt evaluate și actualizate continuu și ar trebui luate în considerare dintr-o perspectivă pe termen lung;
6. observă că numărul neregulilor detectate raportate ca fiind de natură frauduloasă indică nivelul de detectare a potențialelor fraude și capacitatea statelor membre și organismelor UE de a le intercepta și reamintește că acesta nu este un indicator direct al nivelului de fraudă care afectează bugetul UE sau un anumit stat membru; constată că nu este clar câte nereguli de natură frauduloasă rămân neraportate în fiecare an, ceea ce face foarte dificilă evaluarea eficacității activităților antifraudă; reamintește că, în 2019, Curtea de Conturi Europeană a publicat două rapoarte speciale în care evidențiază deficiențele Comisiei în ceea ce privește înțelegerea amplorii, naturii și cauzelor fraudelor și identifică punctele slabe ale abordării strategice a Comisiei în legătură cu gestionarea riscurilor de fraudă, invitând-o să ia măsuri mai proactive pentru a aborda aceste probleme; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze o metodologie prin care să se îmbunătățească fiabilitatea și să se furnizeze estimări mai precise ale amplorii fraudei în UE; constată că detectarea și raportarea unei nereguli implică faptul că au fost luate măsuri corective pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii și că, după caz, au fost inițiate proceduri penale;
7. constată că numărul neregulilor de natură frauduloasă raportate în 2019 (939 de cazuri – 8 % din totalul neregulilor) și sumele aferente acestora (aproximativ 461,4 milioane EUR – 28 % din totalul sumelor afectate de nereguli) au scăzut semnificativ în comparație cu 2018; constată că, în 2019, numărul neregulilor de natură frauduloasă raportate a fost cu 40 % mai mic decât în 2015 și cu 25 % mai mic decât media pe cinci

ani în perioada 2015-2019; constată că, în 2019, 514 nereguli raportate ca fiind de natură nefrauduloasă legate de cheltuieli au reprezentat 0,3 % din plățile din 2019, în timp ce 425 de nereguli raportate ca fiind de natură nefrauduloasă legate de venituri au reprezentat 0,3 % din cuantumul brut al RPT colectate pentru 2019;

8. ia în considerare faptul că numărul neregulilor de natură nefrauduloasă înregistrate în 2019 (10 787 de cazuri) a rămas stabil în comparație cu 2018, în timp ce unele implicate au scăzut cu 8 %, ajungând la aproximativ 1,2 miliarde EUR; observă că, în 2019, 6 550 de nereguli raportate ca fiind de natură nefrauduloasă legate de cheltuieli au reprezentat 0,5 % din plățile din 2019 și că 4 237 de nereguli raportate ca fiind nefrauduloase legate de venituri au reprezentat 1,5 % din valoarea brută a RPT colectate în 2019;
9. subliniază că modificarea numărului de nereguli de natură frauduloasă sau nefrauduloasă detectate reprezintă un instantaneu care trebuie privit în contextul altor factori relevanți; accentuează că scăderile raportate ale numărului total de cazuri de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă pot indica fie o evoluție pozitivă – o scădere generală a activității frauduloase, fie o evoluție negativă – o reducere a nivelului de detectare a activității frauduloase;
10. subliniază că, în special în cazul neregulilor de natură frauduloasă, depistările s-au concentrat în câteva state membre, sugerând abordări diferite în ceea ce privește utilizarea dreptului penal pentru protejarea bugetului UE; subliniază și regretă faptul că multe state membre nu au o legislație specifică pentru combaterea criminalității organizate de tip mafiot, a cărei prezență se face simțită din ce în ce mai mult în activități și sectoare transfrontaliere, afectând interesele financiare ale UE; invită Comisia să abordeze aceste diferențe dintre statele membre și să ia în considerare noi măsuri de armonizare;
11. reamintește că deficiențele în ceea ce privește validitatea și comparabilitatea datelor și a tehnologiilor de raportare, cu grade diferite de digitalizare în statele membre, continuă să afecteze grav calitatea și fiabilitatea informațiilor aflate la dispoziția Comisiei în sistemul de gestionare a neregulilor și sistemul OWNRES; regretă că depistarea utilizării abuzive, a fraudelor și a deturnărilor de fonduri ale Uniunii se limitează în principal la descoperirile făcute întâmplător de Comisie și de Curtea de Conturi în cursul auditurilor lor pe bază de eșantioane sau al anchetelor OLAF; este preocupat de constatările repetate ale Curții de Conturi potrivit cărora activitatea unor autorități naționale este considerată prea expusă la erori și, prin urmare, nefiabilă; subliniază că aceste deficiențe au un impact asupra calității datelor raportate Comisiei de statele membre cu privire la numărul de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă detectate; constată că trei state membre nu au raportat nereguli de natură frauduloasă în 2019¹; este deosebit de preocupat de lipsa personalului și a calificărilor adecvate în cadrul anumitor autorități naționale și de lipsa auditurilor interne;
12. evidențiază riscurile mai mari pe care le prezintă criza COVID-19 pentru execuția bugetului UE; constată cu îngrijorare că mai mult de jumătate din neregulile de natură frauduloasă au fost raportate de două state membre și că, în mod regulat, unele state membre nu raportează niciun caz de fraudă; invită Comisia să acorde o atenție deosebită acestor cazuri, desfășurând acțiuni de monitorizare și luând măsuri pentru a asigura

---

¹ Cipru, Luxemburg și Malta.

protecția deplină a bugetului UE, și să efectueze controale aleatorii la fața locului, în special în situații excepționale de criză; împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia combaterea fraudei și a neregulilor este de importanță majoră într-o perioadă de criză¹;

13. îndeamnă statele membre și Comisia să coopereze mai strâns în ceea ce privește schimbul de informații, îmbunătățirea colectării datelor și sporirea eficacității controalelor; invită statele membre, în acest sens, să publice date privind beneficiarii finali într-un format uniform care poate fi citit automat și să asigure interoperabilitatea cu instrumentele de monitorizare ale Comisiei; îndeamnă insistent Comisia să analizeze amănunțit cauzele profunde și eventualele probleme structurale care determină deficiențele sistemice persistente privind fiabilitatea activității anumitor autorități naționale și să acorde o atenție deosebită oricărei potențiale diferențe între sistemele țărilor; invită Comisia să adreseze autorităților naționale recomandări clare specifice fiecărei țări; cere Comisiei să instituie un dialog structurat cu autoritățile naționale și cu Curtea de Conturi pentru a lucra continuu la consolidarea capacităților și la schimbul de bune practici, cu scopul de a îmbunătăți fiabilitatea activității autorităților naționale, și să informeze cu regularitate Parlamentul despre progrese; invită Comisia să ofere sprijin suplimentar pentru îmbunătățirea cooperării în cadrul rețelei Eurofisc;
14. invită din nou Comisia, în acest sens, să instituie un sistem uniform de colectare de date comparabile privind neregulile și cazurile de fraudă din statele membre, pentru a standardiza procesul de raportare și pentru a asigura calitatea și comparabilitatea datelor furnizate;

Venituri – fraude în materie de resurse proprii

15. constată că, în 2019, 425 de nereguli au fost raportate ca fraude legate de venituri – 21 % mai puțin decât media pe cinci ani de 541 de nereguli pe an pentru perioada 2015-2019; constată, în plus, că valoarea afectată a RPT, estimată și stabilită (80 de milioane EUR) în 2019, a fost cu 19 % mai mică decât media pe cinci ani de 98 de milioane EUR; ia act de faptul că inspectarea de către serviciile antifraudă a fost cea mai reușită metodă de detectare a cazurilor frauduloase;
16. constată că 4 237 de nereguli au fost detectate și raportate ca fiind nefrauduloase în 2019, cu 6 % mai puține decât media pe cinci ani, și că valoarea aferentă a RPT estimată și stabilită a fost de 397 de milioane EUR în 2019, deci mai mică cu 3 % decât media pe cinci ani; constată, de asemenea, că neregulile de natură nefrauduloasă au fost detectate în principal cu ajutorul controalelor vamale ulterioare;
17. subliniază gravitatea situației actuale în ceea ce privește fraudele comise prin neplata TVA-ului, în special așa-numita fraudă de tip „carusel”; invită toate statele membre să participe la toate domeniile de activitate ale Eurofisc, astfel încât să faciliteze schimbul de informații pentru a contribui la combaterea fraudei;
18. constată, pe baza Raportului final din 2020 privind deficitul de încasare a TVA, că, în 2018, deficitul de încasare a TVA în UE a scăzut la 140 de miliarde EUR și ar putea scădea sub 130 de miliarde EUR în 2019; este preocupat, cu toate acestea, de faptul că deficitul de încasare a TVA ar putea ajunge la 164 de miliarde EUR în 2020 și solicită Comisiei să explice în detaliu dacă respectiva creștere a fost legată în vreun fel de

---

¹ Raportul PIF, capitolul 10.2, p. 31.

pandemia de COVID-19;

19. este profund îngrijorat de impactul masiv al fraudei în domeniul TVA asupra bugetului UE, precum și asupra bugetelor naționale; consideră că este foarte important să se intensifice lupta împotriva celui mai important tip de fraudă în materie de TVA, și anume fraudă intracomunitară cu firme „fantomă”, cu un cost anual estimat la 40-60 de miliarde EUR; invită Comisia să evalueze punctele forte și punctele slabe ale diferitelor soluții potențiale de combatere a fraudei de acest fel, în special introducerea unui sistem digital de raportare în timp real bazat pe tranzacții dezvoltat de cercetători (TX++), sau o combinație a sistemului definitiv de TVA cu o raportare digitală, în timp real, bazată pe tranzacții;
20. constată că, în 2019, statele membre au raportat 16 măsuri antifraudă în domeniul veniturilor: opt în domeniul fraudei vamale, cinci în domeniul fraudei fiscale și trei în ceea ce privește o combinație a celor două tipuri de fraudă; observă că, în 2019, Comisia a început un proces de evaluare pentru a stabili cât de util a fost Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului¹ pentru prevenirea fraudei vamale;
21. constată că, în perioada 2017-2019, Comisia a efectuat inspecții la fața locului cu privire la strategia de control în domeniul valorii în vamă în toate statele membre și a constatat că interesele financiare ale Uniunii nu au fost protejate în mod eficace, ceea ce a dus la pierderi semnificative de RPT pentru bugetul UE; constată că OLAF a emis rapoarte de investigare care conțin recomandări către șase state membre care nu au pus în aplicare pe deplin măsurile necesare pentru a combate consecvent fraudă prin subevaluare; invită Comisia să informeze Parlamentul precizând statele membre care ar putea oferi un exemplu pozitiv în materie de bune practici de urmat și, de asemenea, cele în care persistă provocări semnificative;
22. constată că, la fel ca în 2017 și 2018, panourile solare au fost mărfurile cele mai afectate de fraudă și de nereguli în termeni monetari în 2019; invită Comisia să recunoască natura sistemică a unor astfel de fraude și îndeamnă insistent Consiliul și statele membre să ia măsuri ferme în acest sens;
23. constată că există îndoieli serioase cu privire la exactitatea sumelor aferente RPT (taxe vamale) transferate la bugetul UE de către Regatul Unit ca urmare a investigațiilor efectuate de OLAF cu privire la fraudă prin subevaluare în ceea ce privește textilele și încălțăminte importate din China prin Regatul Unit și a investigațiilor efectuate de Comisie în cadrul gestionării resurselor proprii; critică vehement faptul că Regatul Unit încă refuză să pună la dispoziția bugetului UE sumele aferente RPT pierdute în perioada 2011-2017 (2,679 miliarde EUR brut); salută faptul că, în martie 2019, Comisia a transmis Curții de Justiție cazul său de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Regatului Unit în ceea ce privește pierderile RPT ca urmare a importurilor subevaluate; solicită Comisiei să raporteze cu privire la orice evoluție în acest sens;
24. este profund îngrijorat de rezerva necuantificabilă menținută pentru 2019 de Direcția Generală Buget a Comisiei (DG BUDG), care a afirmat că fraudă prin subevaluare a

---

¹ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

fost parțial mutată către alte state membre, afectând colectarea RPT într-o măsură care trebuie stabilită prin cuantificarea finală; constată că Comisia a efectuat inspecții privind subevaluarea în toate statele membre și a verificat modul în care statele membre sunt organizate pentru a aborda problemele de subevaluare, în special în ceea ce privește textilele și încălțămintea din China; observă că subevaluarea bunurilor importate în UE este și va rămâne o amenințare la adresa veniturilor, reprezentând o provocare semnificativă care va trebui abordată în anii următori; constată că Comisia va urmări și va responsabiliza financiar statele membre pentru orice eventuale pierderi suferite; este îngrijorat că, potrivit calculului provizoriu, pierderile de RPT în 2019 ar ajunge la 1 % din RPT totale pentru anul respectiv; solicită Comisiei să informeze cu promptitudine Parlamentul cu privire la constatările și consecințele inspecțiilor sale și la calculele de cuantificare, odată ce sunt finalizate;

25. reamintește că o combinație de diferite metode de depistare (controlul în momentul acordării liberului de vamă, controlul vamal ulterior, inspecțiile efectuate de serviciile antifraudă și altele) reprezintă cea mai eficientă cale pentru a depista fraudă, iar eficiența fiecărei metode depinde de statul membru în cauză, de coordonarea eficientă a administrației sale și de capacitatea serviciilor relevante ale statelor membre de a comunica între ele; invită Comisia să informeze Consiliul cu privire la statele membre care ar putea oferi un exemplu pozitiv în materie de bune practici de urmat și la cele în care persistă provocări semnificative de abordat;
26. constată că, în ultimii cinci ani, rata anuală de recuperare a RPT a variat între 52 % și 66 %, iar rata de recuperare pentru cazurile raportate în 2019 este în prezent de aproximativ 57 %; constată că diferențele dintre statele membre în ceea ce privește rezultatele recuperării pot rezulta din factori precum tipul de fraudă sau neregulă sau tipul de debitor implicat; constată că, în martie 2020, rata globală de recuperare pentru perioada 1989-2019 era de 61 %; reiterează apelul său adresat Comisiei de a raporta anual cuantumul resurselor proprii ale UE recuperate, dând curs recomandărilor făcute de OLAF, și să comunice autorității care acordă descărcarea de gestiune cuantumul care mai trebuie recuperate;

Frauda în materie de cheltuieli

27. constată că, în 2019, au fost raportate 514 nereguli de natură frauduloasă, în valoare totală de 381,4 milioane EUR (0,3 % din plățile din 2019);
28. constată că, în 2019, au fost raportate 6 550 de nereguli de natură nefrauduloasă, ceea ce reprezintă 0,5 % din plățile din 2019;
29. constată că, în ceea ce privește politica agricolă comună (PAC), neregulile detectate s-au concentrat în câteva state membre, în special în ceea ce privește neregulile de natură frauduloasă, ceea ce sugerează că abordările diferite în ceea ce privește utilizarea dreptului penal pentru a proteja bugetul UE sau practicile de raportare privind suspiciunile de fraudă ar putea fi factori semnificativi care conduc la diferențe între statele membre; constată că deși, în 2019, valorile financiare totale au fost relativ stabile, valorile aferente sprijinului direct au crescut, iar cele aferente dezvoltării rurale au scăzut; constată, în special, că, în domeniul sprijinului direct, majoritatea cazurilor detectate au indicat utilizarea unor documente sau cereri de ajutor falsificate, în timp ce, în domeniul dezvoltării rurale, multe cazuri detectate au fost legate de punerea în aplicare; este îngrijorat că crearea unor condiții artificiale pentru primirea de sprijin

financiar este un tip obișnuit de fraudă în ceea ce privește sprijinul direct, care indică un mod de operare în neregulile de natură frauduloasă ce afectează etica și integritatea; constată că s-a înregistrat o scădere semnificativă a numărului neregulilor de natură frauduloasă în domeniul dezvoltării rurale, ca urmare a scăderii numărului de cazuri detectate legate de perioada de programare 2007-2013, în conformitate cu ciclul de programare, și a unui debut lent al cazurilor detectate legate de perioada de programare 2014-2020, și că în dezvoltarea rurală au fost detectate în continuare mai multe nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă decât în cazul sprijinului direct; atrage atenția totuși că măsurile de piață au înregistrat cea mai ridicată rată de detectare a fraudei (FDR), de 0,87 %, de peste patru ori mai mare decât cea a dezvoltării rurale în ceea ce privește neregulile de natură frauduloasă și că neregulile de natură nefrauduloasă au reprezentat aproape dublul ratei de detectare a neregulilor (IDR) în domeniul dezvoltării rurale; constată, în plus, din rapoartele anuale pe 2017 ale Curții de Conturi¹, că modul în care sunt efectuate cheltuielile are un impact asupra riscului de eroare și că, în special, erorile s-au limitat în principal la rambursarea costurilor, în timp ce rata de eroare pentru plățile bazate pe drepturi la plată s-a situat sub pragul de semnificație de 2 %;

30. își reiterează apelul privind introducerea unui quantum maxim al plăților de care o persoană fizică poate beneficia în cadrul primului și al celui de al doilea pilon al PAC, precum și pentru fondurile de coeziune; consideră că sumele maxime definite pentru fiecare persoană fizică sunt mult mai greu de eludat; reamintește că beneficiarii își pot diviza în mod artificial întreprinderile sau pot crea noi întreprinderi care să primească toate quantumul maxim al finanțării, eludând astfel un plafon definit per persoană juridică; salută intenția de a se propune pentru PAC ca toate întreprinderile aparținând aceluiași grup să fie considerate drept un singur beneficiar; este însă de părere că acest lucru nu este suficient, deoarece structuri opace și extrem de complexe ale întreprinderilor, care implică adesea entități din mai multe state membre și/sau țări terțe, îngreunează foarte mult identificarea tuturor întreprinderilor care aparțin aceluiași grup și tratarea lor, în fapt, ca pe un singur beneficiar și creează alte oportunități de eludare a acestor restricții; invită Comisia să includă propuneri de plafoane pentru fiecare persoană fizică pentru PAC și fondurile de coeziune în propunerea sa de revizuire a Regulamentului financiar²;
31. își reiterează îngrijorarea cu privire la faptul că subvențiile PAC continuă să încurajeze acapararea terenurilor de către structurile infraționale și oligarhice; își reiterează apelul urgent adresat Comisiei de a institui un mecanism de tratare a plângerilor provenite de la fermierii și IMM-urile care se confruntă cu acapararea terenurilor, cu abateri grave ale autorităților naționale, cu un tratament ilegal sau pătinitor în cadrul licitațiilor sau la distribuirea subvențiilor, cu presiuni sau acțiuni de intimidare exercitate de structurile infraționale, structurile de criminalitate organizată sau structurile oligarhice, ori cu alte încălcări grave ale dreptului lor fundamental de a depune o plângere direct la Comisie; salută faptul că un astfel de mecanism de tratare a plângerilor a fost propus pentru noul regulament privind PAC;
32. constată complexitatea analizei datelor privind politica de coeziune și diferitele etape ale perioadei de programare 2007-2013; constată că valorile financiare raportate au fost

---

¹ Curtea de Conturi Europeană, 2017: *Auditul bugetului UE – pe scurt: Prezentarea rapoartelor anuale pe 2017 ale Curții de Conturi Europene*, p. 11.

² JO L 193, 30.7.2018, p. 1.

semnificativ mai mici decât pentru anul excepțional 2018, dar, în medie, înregistrează o tendință ascendentă pentru fondurile de coeziune; subliniază că este important să se coopereze cu autoritățile judiciare și reliefează că este necesar să se acorde o atenție mai mare scăderii neașteptate a sumelor implicate în nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă, și cu excepția cazurilor „excepționale”, pentru perioada de programare 2014-2020 în 2019, a sumelor implicate în nereguli de natură frauduloasă pentru toate fondurile, în special în ceea ce privește Fondul european de dezvoltare regională; evidențiază nevoia urgentă ca Comisia, OLAF și EPPO să investigheze pe deplin dacă diferențele dintre modelele de raportare ale statelor membre în ceea ce privește tendința de detectare a neregulilor de natură frauduloasă care implică sume ridicate sunt legate în vreun fel de posibile conflicte de interese ale părților interesate din statele membre sau chiar de activități infracționale;

33. este foarte preocupat de relatările din mass-media referitoare la investițiile în infrastructură cofinanțate de UE care au fost reafectate după perioada minimă obligatorie de trei sau cinci ani; regretă acuzațiile de fraudă și de îmbogățire personală asociate cu această schimbare de destinație; regretă că Comisia nu a fost în măsură să furnizeze informații suplimentare pentru a risipi toate îndoielile rămase; salută intenția Comisiei de a verifica în mod corespunzător aceste acuzații și invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la constatările sale; invită, de asemenea, Comisia să analizeze în ce state membre există probleme grave în ceea ce privește reafectarea proiectelor de infrastructură cofinanțate de UE;
34. consideră că cerința legală de durabilitate minimă de trei până la cinci ani este prea scurtă, având în vedere volumul important al cofinanțărilor și longevitatea unor astfel de proiecte; regretă că colegiitorii nu au decis să introducă cerințe de durabilitate mai mare în timpul revizuirii Regulamentului privind dispozițiile comune¹; constată că există diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește normele naționale privind durabilitatea investițiilor în infrastructură și reafectarea prematură;
35. invită Comisia să efectueze o analiză aprofundată a diferitelor norme naționale privind cerințele de durabilitate a investițiilor cofinanțate și reafectarea prematură atât pentru infrastructură, cât și pentru echipamente, acordând o atenție deosebită măsurii în care normele naționale depășesc cerințele minime la nivelul UE; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului un raport privind concluziile sale;
36. reamintește cerințele privind transparența din cadrul PAC și al politicii de coeziune, care obligă autoritățile responsabile din statele membre să păstreze o listă a beneficiarilor finali care să fie disponibilă public; invită insistent statele membre să publice aceste date în mod uniform, într-un format prelucrabil automat, și să asigure interoperabilitatea informațiilor; cere Comisiei să colecteze și să compileze datele și să publice liste cu cei mai mari beneficiari ai fiecărui fond, în fiecare stat membru;
37. observă că, printre neregulile de natură frauduloasă detectate în 2019, acțiunile legate de infrastructura de sănătate au fost afectate de încălcări ale normelor privind achizițiile publice, problemele cel mai des detectate referindu-se la documentele justificative: 15 state membre au raportat nereguli în acțiunile legate de infrastructura de sănătate, iar șapte dintre acestea au detectat, de asemenea, fraude; constată că neraportarea unor nereguli în acest domeniu de către alte state membre nu este un indiciu al faptului că

---

¹ JO L 347, 20.12.2013, p. 320.

acestea nu au fost afectate de astfel de riscuri și cere Comisiei, OLAF și EPPO să se asigure că activitățile frauduloase, în special cele legate de combaterea pandemiei de COVID-19, nu rămân nerezolvate;

38. își exprimă îngrijorarea cu privire la raportările constante ale Curții de Conturi și ale Comisiei despre deficiențe persistente în domeniul achizițiilor publice din mai multe state membre; invită Comisia să efectueze o analiză aprofundată a statelor membre cu deficiențe notabile cu privire la motivele subiacente și să precizeze în ce măsură aceste deficiențe sunt cauzate de erori formale sau de fraude și corupție sistemică; este de părere că erorile formale minore trebuie tratate diferit și că Comisia ar trebui să se concentreze mai mult asupra aspectelor mai grave, cum ar fi manipularea intenționată a criteriilor de licitație pentru a favoriza candidatura anumitor ofertanți sau a unor ofertanți unici, corupția în ceea ce privește selectarea ofertanților, conflictele de interese și alte abuzuri frauduloase;
39. subliniază că este esențial să se asigure transparența deplină în contabilizarea cheltuielilor, în special în ceea ce privește lucrările de infrastructură finanțate direct prin fonduri sau instrumente financiare ale UE; solicită Comisiei să acorde cetățenilor UE un acces deplin la informații privind proiectele cofinanțate;
40. subliniază necesitatea unei transparențe depline în ceea ce privește raportarea transferurilor și a împrumuturilor în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență și invită Comisia să asigure accesul deplin la informații al Parlamentului;
41. invită Comisia să își intensifice activitatea de prevenire și detectare a fraudelor pentru a se asigura că fondurile UE continuă să ajungă la beneficiarii vizați și să aducă beneficii concrete și măsurabile vieții cetățenilor;

Digitalizarea ca mijloc de protejare a intereselor financiare ale UE

42. subliniază că digitalizarea, interoperabilitatea și armonizarea raportării, monitorizării și auditului în Uniune trebuiau de mult îmbunătățite, lucru absolut necesar dat fiind că utilizarea abuzivă, fraudarea și deturnările fondurilor, conflictele de interese, dubla finanțare și alte probleme sistemică au un caracter transfrontalier; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la controalele asupra instrumentelor financiare gestionate de intermediari și cu privire la deficiențele constatate în controalele efectuate asupra sediilor sociale ale beneficiarilor; reafirmă că este necesar să se condiționeze plata fondurilor directe și indirecte de divulgarea datelor privind proprietatea efectivă de către beneficiari și intermediarii financiari;
43. regretă că, în conformitate cu normele actuale, lipsa de informații cu privire la structurile de proprietate și la beneficiarii reali ai societăților și ai grupurilor de societăți contribuie semnificativ la opacitatea distribuției actuale a fondurilor și împiedică detectarea mai eficientă a neregulilor; reliefează din nou că, pentru a putea realiza un control eficient, eficace și în timp util al cheltuielilor europene și pentru a proteja banii contribuabililor europeni, este deosebit de important să existe date cuprinzătoare, fiabile și comparabile;
44. reiterează apelul urgent al Parlamentului adresat Comisiei de a propune un temei juridic în Regulamentul financiar pentru crearea unui sistem interoperabil de raportare și monitorizare digitală, care să permită raportarea la timp, uniformă și standardizată de

către autoritățile statelor membre în domeniul gestiunii partajate; încurajează utilizarea obligatorie a instrumentelor existente de extragere a datelor și de notare a riscurilor, cum ar fi Arachne, ca element al sistemului de raportare și monitorizare avut în vedere; evidențiază că acest tip de sistem interoperabil de raportare și monitorizare ar permite nu doar depistarea mai timpurie și mai eficientă a utilizării abuzive, a fraudelor, a deturnărilor de fonduri, a conflictelor de interese, a dublei finanțări și a altor probleme sistemice, ci și o privire de ansamblu asupra modului în care fondurile UE sunt distribuite efectiv și a concentrărilor – potențial neintenționate – în mâinile câtorva beneficiari finali care sunt oligarhi sau chiar infractori;

45. reamintește că acest sistem nu ar trebui să ducă la supraîncărcarea administrativă a autorităților naționale, nici la o congestionare a datelor; invită Comisia să stabilească care sunt indicatorii și datele cu adevărat relevante, necesare și proporționale în scopuri de audit și control și pentru atingerea obiectivelor de programare vizate și să reducă numărul de indicatori și de obiective de etapă care trebuie introduse în sistem;
46. observă că sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES), instituit prin articolul 135 din Regulamentul financiar, ar trebui să asigure sancțiuni eficace împotriva persoanelor sau entităților ce nu sunt de încredere, prin excluderea lor de la procedurile de atribuire și de achiziții finanțate din bugetul UE și prin impunerea de sancțiuni financiare; regretă că baza de date nu conține decât foarte puțini operatori economici (șase în mai 2021); invită Comisia să revizuiască criteriile, pentru a reduce complexitatea și a crește aplicabilitatea EDES în practică;
47. solicită Comisiei ca, atunci când va propune revizuirea Regulamentului financiar, să ia în considerare extinderea EDES pentru ca acesta să se aplice fondurilor care fac obiectul gestiunii partajate, cu respectarea principiilor proporționalității și adecvării; îndeamnă statele membre și Comisia să asigure o mai mare interoperabilitate a bazelor de date și a instrumentelor de extragere a datelor existente la nivel european și național; ia act de faptul că Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor nu consideră că instituirea unei astfel de interoperabilități ridică probleme generale de protecție a datelor, atât timp cât există un temei juridic clar în acest sens;
48. salută normele existente privind achizițiile publice electronice, care prevăd că licitațiile trebuie publicate pe platforma Tenders Electronic Daily (TED), documentele achiziției trebuie să fie accesibile electronic și trebuie incluse hyperlink-uri în anunțurile TED, operatorii economici trebuie să depună oferte pe cale electronică, iar autoritățile contractante trebuie să accepte facturi electronice;
49. observă că achizițiile publice trec printr-o transformare digitală; salută procesul de regândire a achizițiilor publice ținând seama de tehnologiile digitale; este de părere că această reformă ar trebui să fie mai mult decât o simplă trecere la instrumente electronice și ar trebui să includă diferite etape anterioare atribuirii și ulterioare atribuirii; insistă că aceste reforme ar trebui să permită și integrarea unor abordări bazate pe date în diferite etape ale procesului de achiziții publice; invită Comisia să acorde o atenție deosebită acordurilor-cadru atribuite prin intermediul procedurilor de achiziții publice, deoarece fraudă și corupția legate de acestea reprezintă un risc sporit pentru interesele financiare ale Uniunii;
50. observă că digitalizarea tot mai mare a serviciilor publice și normele de transparență

sporită înseamnă că mai multe informații referitoare la finanțele publice ale UE sunt disponibile în formate electronice; constată, de asemenea, că capacitatea informatică și programele informatice disponibile în prezent permit prelucrarea unui volum mare de date complexe într-o perioadă relativ scurtă de timp, ceea ce creează un nou potențial de detectare a fraudelor utilizând tehnici specializate de analiză a datelor, cum ar fi volumele mari de date, extragerea datelor și tehnologiile IA privind datele deschise; consideră că abundența datelor deschise reprezintă o oportunitate de a sprijini crearea unor „sisteme de reputație” fiabile, care pot contribui la prevenirea activităților infracționale; solicită Comisiei să efectueze o analiză sistemică pentru a investiga modul în care sunt utilizate noile tehnologii în domeniul detectării și prevenirii fraudelor, să evalueze limitările acestora și să facă propuneri cum să îmbunătățească utilizarea lor;

Noua strategie antifraudă a Comisiei

51. salută adoptarea noii strategii antifraudă a Comisiei la 29 aprilie 2019; salută politica de toleranță zero față de fraudă; salută reintroducerea supravegherii corporative de către Comisie a aspectelor legate de fraudă, conferind OLAF un rol consultativ și de supraveghere mai puternic; reamintește că strategia prevede un plan de acțiune obligatoriu doar pentru serviciile Comisiei și agențiile executive, în ciuda faptului că majoritatea responsabilităților le revin statelor membre; solicită o abordare unitară care să includă și statele membre;
52. invită Comisia să aibă în vedere revizuirea strategiei sale antifraudă pentru a reflecta pe deplin operaționalizarea EPPO și rolul său în combaterea fraudei;
53. subliniază că este important să se acorde prioritate elaborării și instituirii unor strategii naționale antifraudă de către toate statele membre, ținând seama, de asemenea, de noile provocări legate de pandemia de COVID-19 și de planurile de redresare și reziliență; este foarte preocupat de faptul că, potrivit monitorizării pentru 2018, doar 10 state membre au raportat adoptarea sau actualizarea unei strategii naționale antifraudă și au comunicat-o OLAF, în timp ce 17 state membre nu au adoptat încă nicio strategie¹ și doar patru dintre ele au în vedere adoptarea sau pregătirea unei noi strategii²; invită statele membre care nu au adoptat încă o strategie națională antifraudă să facă acest lucru fără întârzieri nejustificate; invită Comisia să evalueze strategii naționale antifraudă care au fost adoptate, să examineze motivele pentru care statele membre au rămas în urmă în ceea ce privește adoptarea acestora și să încurajeze celelalte state membre să progreseze în ceea ce privește adoptarea;

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

54. salută deschiderea, în 2019, a negocierilor privind revizuirea Regulamentului OLAF în ceea ce privește cooperarea cu Parchetul European și eficacitatea investigațiilor OLAF; salută intrarea în vigoare a regulamentului revizuit (UE, Euratom) 2020/2223 în ianuarie 2021, care consolidează semnificativ rolul OLAF și pregătește terenul pentru o colaborare armonioasă cu EPPO; constată că noile norme includ o definiție clară a rolurilor complementare ale celor două oficii, norme clare privind raportarea cazurilor și îmbunătățesc modul în care OLAF își poate desfășura propriile investigații; ia act de

---

¹ Belgia, Danemarca, Germania, Estonia, Irlanda, Spania, Croația, Cipru, Luxemburg, Lituania, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Finlanda, Suedia

² Belgia, Spania, Țările de Jos și România.

faptul că noul cadru juridic sporește eficacitatea OLAF prin simplificarea normelor privind controalele și inspecțiile la fața locului, permițând accesul OLAF la informațiile privind conturile bancare prin intermediul autorităților naționale competente, consolidând normele care reglementează activitatea serviciilor de coordonare antifraudă din statele membre și oferind garanții mai bune pentru persoanele vizate de investigațiile OLAF prin crearea unui controlor;

55. consideră că extinderea competențelor OLAF, lansarea EPPO și coordonarea activității în întreaga arhitectură antifraudă a UE pentru identificarea, anchetarea și urmărirea penală a autorilor fraudelor reprezintă un important pas înainte în protejarea intereselor financiare ale UE; salută, în acest sens, încheierea unor acorduri de lucru între EPPO și Eurojust și Europol, care stabilesc normele de cooperare și modul în care organismele UE vor colabora în lupta împotriva infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene;
56. reiterează evaluarea sa privind importanța investigațiilor OLAF și rolul său în coordonarea eforturilor de protejare a intereselor financiare ale UE și de combatere a fraudei;
57. reamintește că OLAF a fost creat nu numai pentru investigațiile interne, ci și pentru sprijinirea statelor membre în investigațiile externe; subliniază că, după crearea EPPO, OLAF va rămâne singurul oficiu responsabil de protejarea intereselor financiare ale UE în statele membre care au optat să nu participe la EPPO; reamintește că, deși principiul subsidiarității împiedică OLAF să lanseze investigații în situațiile în care statele membre se află într-o poziție mai bună pentru a acționa, acest lucru nu exclude posibilitatea ca OLAF să efectueze analize ale cazurilor, tendințelor și modelelor recurente și cu privire la modul în care capacitatea sa de a detecta aceste fenomene a condus la o cooperare consolidată și la acțiuni de succes;
58. este ferm convins că OLAF trebuie să fie consolidat cu mijloace bugetare și personal pentru a-și putea îndeplini pe deplin sarcinile în materie de prevenire și investigare, în special în statele membre care nu participă la EPPO; subliniază că este important să se garanteze că OLAF rămâne un partener puternic și pe deplin funcțional al EPPO; subliniază că viitoarea colaborare dintre OLAF și EPPO ar trebui să se bazeze pe o cooperare strânsă, pe schimbul eficient de informații și pe complementaritate, evitând în același timp duplicările sau incompatibilitatea competențelor;
59. reiterează că OLAF are misiunea de a contribui la elaborarea și dezvoltarea de metode de prevenire și combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii; reamintește că unul dintre elementele-cheie ale mandatului OLAF este de a promova și coordona, împreună cu statele membre și între acestea, schimbul de experiență operațională și de bune practici procedurale în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii; regretă, prin urmare, că raportul PIF nu prevede în mod explicit nicio evaluare a rezultatelor investigațiilor OLAF privind cheltuielile; invită OLAF să ofere orientări și consiliere concrete statelor membre și Comisiei, bazate pe analiza experienței sale în materie de investigații;
60. ia act de acordul administrativ privind schimbul de informații și cooperarea dintre OLAF și Curtea de Conturi Europeană, semnat în 2019, și salută cooperarea mai structurată dintre Curtea de Conturi Europeană și OLAF;

61. salută acordul dintre OLAF și colegiitori, în strânsă cooperare cu serviciile Comisiei, în vederea includerii unor dispoziții standard privind protecția intereselor financiare ale Uniunii în toate legislațiile armonizate pe domenii privind programele de cheltuieli de după 2020;

Parchetul European (EPPO)

62. salută numirea dnei Laura Codruța Kövesi în funcția de procuror-șef european în 2019 și lansarea operațiunilor EPPO la 1 iunie 2021; regretă că data la care EPPO trebuia să devină operațional a trebuit să fie amânată de mai multe ori din cauza lipsei de resurse financiare și umane și a întârzierilor grave în numirea procurorilor europeni și a procurorilor delegați în câteva state membre; solicită Comisiei să majoreze resursele financiare și de personal ale EPPO pentru a-i permite să facă față provocărilor care vor apărea în urma utilizării fondului de redresare excepțional de mare;
63. ia act de faptul că procedura de numire a procurorilor europeni delegați a fost lansată în 2019 și finalizată în 2020, 22 de procurori europeni depunându-și jurământul în fața Curții de Justiție la 28 septembrie 2020; regretă lipsa numirilor procurorilor europeni delegați, în special de către Slovenia, care și-a anulat procesul de numire, precum și întârzierile considerabile din multe alte state membre; ia act de faptul că procuroarea-șefă, Laura Codruța Kövesi, este profund îngrijorată de „lipsa evidentă de cooperare loială” din partea Sloveniei, ca urmare a întârzierilor în recrutarea procurorilor săi delegați; îndeamnă Comisia să monitorizeze cu strictețe statele membre care nu și-au numit încă procurorii europeni delegați sau care nu și-au adaptat legislația națională pentru operaționalizarea EPPO, dacă este necesar, suspendându-le finanțarea în temeiul articolului 63 alineatele (2) și (8) din Regulamentul financiar și al normelor sectoriale și/sau lansând proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; constată, de asemenea, că, până la sfârșitul anului 2019, 18 state membre notificaseră Comisiei că au transpus Directiva PIF în legislația națională; invită Comisia să facă tot posibilul pentru a încuraja toate statele membre să adere la EPPO și îndeamnă cele cinci state membre care nu au aderat încă să facă acest lucru fără întârzieri nejustificate;
64. reamintește că, în conformitate cu Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1696 a Consiliului, juriul de selecție pentru numirea procurorilor europeni evaluează candidații și pune la dispoziția Consiliului un clasament pe care trebuie să îl ia în considerare, dar care, potrivit deciziei de punere în aplicare, nu este obligatoriu; reamintește că, în cazul candidaților nominalizați de Belgia, Bulgaria și Portugalia, Consiliul nu a respectat ordinea preferințelor juriului de selecție; reamintește că, la 27 iulie 2020, Austria, Estonia, Luxemburg și Țările de Jos au publicat o declarație afirmând că „trebuie să se evite concurența dintre clasamentele juriilor naționale de selecție și clasificarea juriului european de selecție, cu riscul de a eroda componenta europeană a procedurii de numire”;
65. subliniază cu mare îngrijorare faptul că Malta nu a reușit să numească trei candidați potriviți pentru Colegiul procurorilor europeni, întârziind astfel finalizarea colegiului; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea deosebită cu privire la relatările din mass-media potrivit cărora guvernul portughez a furnizat Consiliului informații greșite cu privire la titlul și experiența candidatului clasat pe locul al doilea de către juriul european de selecție și care a fost numit în cele din urmă în funcția de procuror european portughez; este preocupat, de asemenea, de faptul că unul dintre candidații belgieni respinși a depus o plângere cu privire la procedura de selecție la Curtea de Justiție; regretă că aceste

probleme au umbrat constituirea Colegiului procurorilor europeni și invită statele membre implicate să furnizeze Parlamentului toate informațiile și documentația necesare pentru a evalua pe deplin legitimitatea procesului de selecție;

66. reamintește că procurorii europeni și delegați trebuie să fie independenți și că orice suspiciune de intervenție a unui guvern național în favoarea unui candidat împotriva recomandării juriului european de selecție ar avea repercusiuni negative grave asupra reputației, integrității și independenței EPPO ca instituție;

Lupta împotriva corupției

67. salută adoptarea Directivei (UE) 2019/1937 („Directiva privind avertizarea în interes public”) și ia act de termenul de transpunere, și anume 17 decembrie 2021; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape și să asiste statele membre, asigurând transpunerea completă, corectă și la timp a directivei, și să înceapă evaluarea punerii în aplicare de către statele membre de îndată ce termenul a expirat;
68. subliniază importanța mass-mediei independente și a jurnaliștilor de investigație și reiterează că este necesar ca ei să fie protejați; invită Comisia să prevadă protecții juridice serioase, similare celor prevăzute pentru avertizorii de integritate, și să elaboreze măsuri cuprinzătoare pentru protecția și finanțarea jurnalismului de investigație independent, inclusiv un mecanism de reacție rapidă pentru jurnaliștii aflați în dificultate și o legislație eficace de combatere a acțiunilor strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP);
69. subliniază importanța progreselor înregistrate în ceea ce privește inițiativele legislative și politice ale Comisiei de prevenire și combatere a corupției, precum și monitorizarea și evaluarea periodică a cadrelor juridice ale statelor membre în temeiul recentului Raport privind statul de drept; reamintește totuși, deși își reiterează regretul cu privire la faptul că Comisia nu mai consideră necesar să publice un raport anticorupție specific, că noul raport privind statul de drept este foarte descriptiv; invită Comisia să completeze aceste rapoarte emițând recomandări cu privire la situațiile în care au fost identificate deficiențe;
70. este foarte preocupat de constatările Raportului privind statul de drept din 2020, care evidențiază că există îngrijorări cu privire la eficacitatea investigării, a urmăririi penale și a judecării cazurilor de corupție, inclusiv a cazurilor de corupție la nivel înalt, în mai multe state membre, cum ar fi, în Bulgaria, Croația, Cehia, Ungaria, Malta și Slovacia; insistă că corupția la nivel înalt trebuie urmărită în mod sistematic, cu acțiuni consecvente și hotărâte de lansare a anchetelor penale și urmărire penală a cazurilor de corupție în care sunt implicați înalți funcționari sau persoane din anturajul imediat al acestora atunci când apar acuzații grave;
71. subliniază că instituțiile însărcinate cu aplicarea dreptului penal trebuie să funcționeze în mod eficace și imparțial și ar trebui să dispună de finanțare adecvată, de resurse umane, de capacități tehnice și de cunoștințe de specialitate pentru a-și putea îndeplini sarcinile;
72. subliniază că legătura dintre corupție și fraudă în UE ar putea avea un impact negativ asupra bugetului UE; invită Comisia să ia în considerare crearea unei rețele de autorități pentru prevenirea corupției în Uniunea Europeană;

73. salută rolul de observator al Uniunii în cadrul Grupului de state împotriva corupției (GRECO), reiterând în același timp recomandarea sa ca UE să devină membră; sprijină pe deplin Declarația de la Stockholm din decembrie 2019 prin care se solicită factorilor de decizie europeni să consolideze lupta împotriva corupției;
74. constată că temeiul juridic adecvat pentru ca UE să devină membră cu drepturi depline al GRECO este articolul 83 din TFUE, coroborat cu articolul 218 din TFUE; constată că aderarea deplină a UE la GRECO ar necesita o invitație din partea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și încheierea unui acord între Consiliul Europei și UE privind modalitățile de aderare; ia act de faptul că procedura decizională aplicabilă este prevăzută la articolul 218 din TFUE pentru încheierea acordurilor internaționale prin care Consiliul, hotărând la recomandarea Comisiei, ar trebui să autorizeze Comisia să negocieze modalitățile de aderare la GRECO cu Consiliul Europei și să solicite aprobarea Parlamentului, după care Consiliul poate adopta o decizie finală de încheiere a acordului;
75. constată că, în cazul în care UE devine membră cu drepturi depline a GRECO, instituțiile europene pot fi monitorizate și evaluate de către grupul de state; subliniază că sistemul de evaluare GRECO ar trebui să țină seama de natura specifică a UE, ca Uniune bazată pe principiul competențelor atribuite, de instituțiile sale și de caracteristicile speciale ale legislației UE; subliniază că drepturile și obligațiile UE în cadrul GRECO și modalitățile practice de aderare ca entitate juridică distinctă, alături de toate statele sale membre, ar trebui clarificate în prealabil în acordul cu privire la modalitățile de aderare;
76. ia act de faptul că, în 2019, statele membre au raportat opt măsuri de natură legislativă, organizațională și administrativă în domeniul creșterii transparenței, al combaterii corupției și al prevenirii conflictelor de interese în domeniul achizițiilor publice;
77. își reiterează invitația adresată Comisiei de a institui un mecanism intern de evaluare a corupției pentru instituțiile UE;
78. este preocupat de faptul că procurorul general al Cehiei a invocat presiunea permanentă exercitată de ministrul justiției ca motiv pentru demisia sa recentă; solicită Comisiei să analizeze vulnerabilitățile sistemului judiciar ceh și să analizeze cu atenție dacă alte cazuri în care sunt implicați membri ai guvernului ceh au fost retrase sau închise prematur în urma unor presiuni sau interferențe nejustificate; invită Comisia să efectueze o astfel de analiză și pentru toate celelalte state membre și să informeze Parlamentul cu privire la constatările și concluziile sale;

Recomandări

79. invită din nou Comisia să instituie un sistem digital și interoperabil uniform de colectare de date comparabile privind neregulile și cazurile de fraudă din statele membre, pentru a standardiza procesul de raportare și pentru a asigura calitatea și comparabilitatea datelor furnizate; subliniază că este important să se armonizeze definițiile pentru a obține date comparative în întreaga UE;
80. invită Comisia să asigure transparența deplină și calitatea datelor raportate de statele membre în Sistemul de gestionare a neregulilor; îndeamnă statele membre să raporteze date complete în timp util; invită Comisia și statele membre să conecteze Sistemul de

gestionare a neregulilor cu EDES și Arachne și să ofere acces la el tuturor statelor membre și Comisiei;

81. consideră că este necesară o cooperare mai strânsă între statele membre în ceea ce privește schimbul de informații, pentru a îmbunătăți colectarea datelor și a consolida eficacitatea controalelor;
82. evidențiază că EDES, ca listă neagră a UE, are un potențial imens de a semnaliza persoanele și întreprinderile care utilizează fondurile UE în mod abuziv; ia act, de asemenea, de hotărârea Tribunalului din 13 mai 2020 în cauza T-290/18, (*Agmin Italy SpA împotriva Comisiei Europene*) în care Curtea de Justiție a confirmat valabilitatea rolurilor respective ale comitetului și ale ordonatorilor de credite și că procedura contradictorie desfășurată de comitet a respectat pe deplin dreptul entității în cauză de a fi audiată; invită Comisia să includă extinderea EDES la fondurile în gestiune partajată în propunerea sa de revizuire a Regulamentului financiar; cere Comisiei să doteze acest sistem cu resursele financiare și umane necesare pentru a-i permite să funcționeze cu normă întreagă;
83. regretă că există peste 290 de sisteme de monitorizare și raportare pentru PAC și fondurile de coeziune, ceea ce face imposibilă verificarea beneficiarilor finali ai acestor fonduri și prevenirea și investigarea eficace a fraudei și a corupției; invită Comisia și statele membre să instituie un sistem de raportare armonizat sau unificat, cu date exacte și în timp util, pentru a remedia această situație;
84. reamintește că sunt necesare un răspuns și o coordonare mai incisive și mai eficiente, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, în lupta împotriva corupției și a criminalității organizate, inclusiv a celei de tip mafiot, cu un accent deosebit pe aspectele transnaționale și transfrontaliere, pentru a contracara capacitatea constantă a autorilor fraudelor de a se adapta la noile tehnologii și scenarii; subliniază că acest lucru ar putea fi realizat prin utilizarea instrumentelor IA, a extragerii de date și a altor instrumente digitalizate relevante, respectând totodată protecția datelor cu caracter personal;
85. subliniază importanța deosebită a instituțiilor și organismelor antifraudă de la nivelul UE și de la nivel național în contextul creșterii resurselor UE prin intermediul Fondului de redresare și reziliență; reamintește că este important să se sprijine și să se consolideze cooperarea dintre instituțiile UE, EPPO, OLAF, agențiile UE, în special Eurojust și Eurojust, și autoritățile naționale, pentru a detecta și a combate mai eficient fraudă și corupția, asigurându-se în același timp că rolurile nu se suprapun și promovând schimbul de informații; reamintește că trebuie să se asigure resurse mai mari și mai adecvate pentru EPPO, OLAF și agențiile relevante ale UE în bugetele viitoare; își reiterează solicitarea ca Parchetul European să poată utiliza resursele financiare din bugetul 2021 pentru a recruta personal suplimentar, nu în ultimul rând având în vedere creșterea volumului de muncă generat de adoptarea noului buget pe termen lung al UE, a instrumentului „Next Generation EU” și a altor proiecte bazate pe costuri;
86. subliniază că este important să existe un schimb structurat de informații între autoritățile competente pentru verificarea încrucișată a evidențelor contabile pentru tranzacțiile dintre două sau mai multe state membre, cu scopul de a preveni fraudă transfrontalieră care vizează fondurile structurale și de investiții; reiterează solicitarea sa adresată Comisiei de a include în programul său de lucru o propunere legislativă de regulament orizontal privind asistența administrativă reciprocă în domeniul cheltuielilor UE;

subliniază că acest schimb de informații ar trebui să aibă loc în format digital și prin sisteme și instrumente informatice interoperabile sau partajate pentru a facilita o cooperare mai promptă și mai eficientă;

87. regretă că numai 13 state membre au utilizat Arachne atunci când au efectuat analizele lor de risc; reiterează importanța acestui instrument și a interoperabilității sistemelor informatice și a bazelor de date în scopul analizei riscurilor și al detectării fraudelor; invită din nou Comisia și statele membre din cadrul Consiliului, în special, să se apropie de poziția Parlamentului, care urmărește să impună utilizarea obligatorie a Arachne; invită statele membre să se asigure că sistemul este alimentat cu date fiabile și în timp util; consideră că Comisia, Curtea de Conturi, EPPO și OLAF trebuie să aibă acces la aceste date;
88. constată că 16 state membre au consolidat analiza riscurilor pentru a detecta fraudele și neregulile prin utilizarea instrumentelor informatice; invită Comisia să faciliteze schimbul de bune practici între aceste țări și statele membre fără experiență;
89. constată cu îngrijorare că raportul PIF nu conține nicio informație privind analiza cazurilor de conflicte de interese, în pofida relevanței noii dispoziții adoptate în Regulamentul financiar în 2018 și a importanței și impactului recunoscut al acestui fenomen; invită Comisia să elimine această lacună în următorul său raport PIF și să acorde mai multă atenție fraudelor legate de achizițiile publice;
90. subliniază că, pentru a combate în mod eficace corupția și a proteja interesele financiare ale UE, Comisia ar trebui să adopte o abordare holistică, coerentă și sistematică prin elaborarea unor norme mai bune privind transparența, incompatibilitățile și conflictele de interese, mecanismele de control intern, scenariile de lobby nelegitim și de tip „ușă turnantă”, care pot fi în detrimentul relațiilor dintre instituții și reprezentanții de interese;
91. invită Comisia să exploreze noi căi pentru ca raportul PIF să fie partajat și analizat împreună cu alte surse de informații și rapoarte anuale, cum ar fi raportul privind statul de drept, inclusiv printr-un dialog consolidat între Europol, Eurojust și EPPO, pentru a contribui la identificarea tendințelor în ceea ce privește neregulile de natură frauduloasă și nefrauduloasă, pentru a detecta punctele slabe și a comunica învățăminte utile cu scopul de a determina toate părțile interesate să adopte măsuri de protecție împotriva fraudei;
92. salută evenimentele organizate de OLAF în 2019, dedicate în mod special sprijinirii țărilor din afara UE; încurajează cu fermitate Comisia, OLAF și toate celelalte instituții și organisme ale Uniunii însărcinate cu protecția intereselor financiare ale acesteia să se implice activ în relația cu autoritățile partenere din țările candidate, din țările potențial candidate și din țările Parteneriatului estic și să colaboreze cu acestea, promovând măsuri pentru combaterea eficace a posibilelor cazuri de fraudă; invită Comisia să instituie mecanisme specifice și regulate pentru prevenirea și combaterea eficace a fraudei cu fonduri UE în aceste state;
93. regretă că Parlamentul trebuie să transmită în mod repetat mai multe recomandări, fără a primi niciun răspuns clar din partea Comisiei; constată că, din păcate, Comisia nu a întreprins nicio acțiune sau măsură concretă în urma anumitor observații și recomandări; solicită Comisiei să ofere Parlamentului o explicație clară ori de câte ori decide să nu

dea curs uneia dintre recomandările sale;

o

o o

94. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.